

Foto: Dominik Sepp

STAROSTLIVOSŤOU PREUKAZUJEME LÁSKU

Neformálni opatrovatelia sú pre mnohých neviditeľní, avšak pre našu spoločnosť vykonávajú neoceniteľnú službu. Sú to mamy či otcovia, ktorí sa častokrát vzdali zamestnania, aby s láskou opatrovali dieťa so zdravotným postihnutím, dcéry, synovia, manželky či manželia, ktorí sa starajú o svojho rodiča, chorého či staršieho príbuzného napriek mnohým administratívnym prekážkam, nedostatku finančnej či inej podpory a v neposlednom rade aj bez uznania ich neustávajúcej snahy. Ako členka parlamentnej medziskupiny pre **osoby so zdravotným postihnutím** preto neustále upozorňujem na to, že postavenie neformálnych opatrovateľov sa musí zlepšiť. Moje pripomienky sa zameriavajú najmä na **poskytnutie podpory** neformálnym opatrovateľom, a to ako finančnej, tak aj pomoci v podobe školení, poradenstva, či odľahčovacej služby, keď si potrebujú oddýchnuť alebo ísť k lekárovi. Dôležitou otázkou je aj to, aké majú možnosti zaradiť sa späť na trh práce po tom, ako ich opatrovateľské povinnosti z rôznych príčin skončia. Títo ľudia totiž počas opatrovania nadobudnú **cenné zručnosti a skúsenosti** a nesmú byť posudzovaní ako niekto, kto stratil kvalifikáciu a je ťažko zamestnateľný. Práve preto podnikám aktívne kroky na **oficiálne uznávanie** ich nadobudnutých zručností, aby ich mohli využívať vo svojej ďalšej pracovnej činnosti. Pomoc pre opatrovateľov nie je totiž iba otázkou konkrétnych osôb, ale aj otázkou investícií do fungovania celej našej spoločnosti.